

[Jytte Andersen]

respekteres, og at de skal respekteres, som de er. Der har ikke været udtrykt noget ønske om, at indvandrerne skulle fralægge sig deres kulturelle identitet og deres kulturelle særpræg, og det synes jeg er meget positivt.

Der har været rejst et spørgsmål om nogle særlige organer og et særligt indvandrerkontor el. lign. Jeg har egentlig den fornemmelse, at vi skal tænke os meget godt om, før vi går videre i den tankegang. Det er min personlige opfattelse, at sådanne kontorer er en dårlig løsning. Hvilke opgaver er det, disse kontorer skal løse? Vil de ikke medvirke til at tegne det billede, at indvandrerne er en speciel gruppe, der dermed skal have en speciel behandling?

Uanset hvilke intentioner man har med sådanne kontorer, så tror jeg, at de meget ofte vil have den konsekvens, at de yderligere isolerer indvandrergrupperne i forhold til den øvrige befolkning, og det er rent faktisk det stik modsatte, der er den socialdemokratiske opfattelse og også den langt overvejende opfattelse her i salen. Derfor tror jeg, at den bedste måde at klare indvandrerens forhold til det offentlige på er via de almindelige kommunale forvaltninger, og at de offentlige myndigheder, de kommunale forvaltninger, skal være parat med den tolkebistand, som skal være til rådighed til at varetage også indvandrerens problemer.

Jeg vil godt sige om det, fru Ebba Strange sagde om daginstitutionspolitikken, at jeg tror, det er meget vigtigt, at de daginstitutioner, som modtager indvandrerbørn, er opmærksomme på, at de står over for nogle specielle forhold, som de skal tage hensyn til. Jeg tror ikke, at man kan bruge den samme model for information over for disse børns forældre, som man kan over for danske forældre. Ellers vil småbørnene føle sig temmelig fortabte, og forældrene vil få en negativ holdning til daginstitutionen. Det kræver fantastisk meget af pædagogerne, det kræver fantastisk meget af tilrettelæggelsen af arbejdet, når der er indvandrerbørn i den institution, de har ansvaret for.

Jeg vil godt sige en enkelt bemærkning om den kritik, der har været fremført af fremmedpolitiet og af tilsynet med udlændinge. Jeg vil godt af hensyn til forståelsen sige, at der ikke er tale om en kritik af personer. Der er ikke tale om, at det er de personer, der varetager en uhyre vanskelig opgave, der skal

kritiseres. Det er ikke det, det handler om. Det handler om, at man kunne have et ønske, og det har vi i den socialdemokratiske gruppe, om, at nogle af de opgaver, som fremmedpolitiet i dag har, og som er vanskelige, måske med større fordel kunne løses i institutioner, i organer, som har de særlige forudsætninger for at løse disse meget sårbare og meget vanskelige problemer. Det er også de synspunkter, jeg har givet til kende i Information, som er blevet citeret et par gange.

Hr. Bernhard Baunsgaard var ude efter en konkretisering af, hvad det er for administrative initiativer, der kan ændre vores indvandrerpolitik. Jeg føler, at det i meget høj grad er et spørgsmål om information. Det er et spørgsmål om, at både danskere og indvandrere får en større forståelse, en større viden om hinanden. Informationsvirksomhed, måden at tilrettelægge danskundervisningen på, måden at tilrettelægge kulturelle initiativer og fællesfaciliteter på, er nu engang ikke noget, som kræver lovinitiativer, og jeg tror egentlig, at den væsentligste opgave, som vi står over for ud over de nødvendige ændringer i udlændingeloven, er, at vi skal skabe en holdning, en større forståelse for hinanden, både danskere og indvandrere.

Brixtofte (V):

Jeg vil kun føje to korte ting til.

For det første vil jeg naturligvis takke undervisningsministeren for, at hun lovede, at der var noget på vej på området undervisningsmidler og -vejledning. Men jeg vil også sige, at det virkelig er noget, der haster, for set med de manges øjne, som underviser ude omkring, befinder man sig altså, som om man ikke har nogen støtte fra ministeriet. Derfor er her noget, som ministeren kan gå hjem til ministeriet med, slå i bordet og sige: her er et område, der skal prioriteres højt, her må man i gang. Der er virkelig mangel på materialer, der er virkelig mangel på vejledning, og det er virkelig nødvendigt, at vi hurtigt får gjort noget på det område.

Jeg siger det bare for at understrege, at hvis der ikke sker noget i løbet af et stykke tid, er vi i hvert fald nogle stykker, der vil minde undervisningsministeren om, at det er et område, der bør gøres noget ved.